

האדם שהוא ז"א שרוכב ושולט על המלכות אוכל את נשמות הצדיקים שעלו אליה

וְעֵשֶׁב לַעֲבֹדֶת הָאָדָם, אֲלֵיָן אֵינּוֹן נִשְׁמַת־הוֹן דְּצַדִּיקָיָא

ומש"כ 'ועשב לעבודת האדם', פירושו שהם אלו נשמות הצדיקים שהם עולים

בסוד מ"ן לנוק' ומעוררים את המ"ד הנשפע מז"א הנקרא אדם, **דְּהָהוּא אָדָם דְּרָכִיב וְשָׁלִיט עַל בְּהֵמָה דָּא, אָכִיל וְאָעִיל לֹזן בְּגִוּוּיָהּ, וּבִזְכוּת־הוֹן אֲתִיָּן כָּל עֲלָמָא מִהָהוּא אָדָם** וזה האדם שהוא ז"א

הוא רוכב ושולט על זו המלכות הנקראת בהמה, והוא אוכל את נשמות הצדיקים שעלו אליה בסוד מ"ן והוא מכניס אותם אליו ובזכות אותם הצדיקים ניזון כל העולם ע"י ז"א

הנקרא אדם מאחר שהוא סוד שם מ"ה כמנין אד"ם, דהיינו שהצדיקים מעוררים את הייחוד שבוה נשפע שפע לכל העולם, **דְּכִתִּיב בִּיהִ, (יחזקאל א) וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶּא דְּמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם וְגו'** שבאותו אדם שהוא ז"א נאמר 'ועל

דמוות הכסא דמוות כמראה אדם', דהיינו שהכסא הוא סוד עולם הבריאה והמלכות היא דמוות הכסא ועליה יש את ז"א שהוא כדמוות א"א הנקרא אדם וז"א מתייחד עם דמוות הכסא

שהיא המלכות. **וְעַל דָּא כְּתִיב הָאָדָם, הָהוּא דְּאֶשְׁתִּמּוּדַע, בְּגִין לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ, לְאַפְקָא מִזִּזְנָא לְעֲלָמָא מִן הָאָרֶץ קְדִישָׁא** ומשום כך נאמר בפסוק 'ועשב לעבודת האדם' בה' הידיעה להורות

שהכוונה אל האדם הידוע שהוא ז"א, וז"א הוא מתייחד עם המלכות בכדי להוציא לחם מן הארץ, דהיינו שבוה הייחוד הוא מוציא שפע ומזון לכל העולם דרך המלכות הנקראת ארץ

הקודש (רמ"ק).

הלימוד היומי

לע"נ טראק אלי חיים בן יוסף גורג'י ואלה ז"ל

מטטרו"ן הנקרא אנוש ימיו הם בסוד חציר שנקצר וחוזר לצמות כבתחילה
וַיֵּין, דָּא חֲמָרָא עֲתִיקָא דְנָגִיד מְלֵעִילָא ומש"כ 'ויין' פירושו שהוא
 היין הישן של אמא הנמשך מאבא שלמעלה. **יִשְׂמַח לְבַב אָנוּשׁ,**
אָנוּשׁ: דָּא רָזָא דְהָהוּא נֶעֱר, (דף רי"ז ע"ב) **דְּסָלִיק לְסִיבוֹ,**
וְאַתְהֵדָר בְּמִלְקָדְמִין ומש"כ 'ישמח לבב אנוש' פירושו שאנוש הוא הסוד של
 אותו הנער מטטרו"ן שהוא שר העולם ועל ידו ההנהגה בימות החול והוא עולה לזקנה
 ואח"כ הוא חוזר להיות נער כבתחילה, דהיינו שסוד מטטרו"ן הוא ביצירה וכאשר הוא עולה
 לבריאה הוא בבחינת זקן וכאשר הוא יורד בחזרה ליצירה הוא נעשה נער כבתחילה
וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קג) **אָנוּשׁ כָּחָצִיר יָמָיו** ועל כך נאמר
 'אנוש כחציר ימיו', דהיינו שמטטרו"ן הנקרא אנוש ימיו הם בסוד חציר שנקצר וחוזר לצמות
 כבתחילה, וסוד הדבר הוא שכאשר מטטרו"ן עולה לבריאה הוא נכלל בקדושה גבוהה ואז
 הוא מתבטל שם כנר קטן המתבטל בפני מאור גדול וכאשר הוא יורד למקומו כבתחילה הוא
 שוב ניכר בגדולתו, וטעם עלייתו הוא בכדי ללמד זכות על ישראל (רמ"ק).

מהמלכות נשפע השפע לחיילותיו של מטטרו"ן הנקרא אנוש
לְהַצְהִיל פָּנִים: אֵלִין אֵינוֹן פָּנִים, דְּאֶקְרוֹן אֲנִפִּי רַבְרָבִי,
וְאֲנִפִּי זוֹטָרִי ומש"כ 'להצהיל פנים' פירושו שהם אלו הפנים
 הנקראים פנים גדולות ופנים קטנות דהיינו שמאירים פני נצח והוד הנקראים פנים גדולות
 ומאירים פני מטטרו"ן וסנדלפו"ן הנקראים פנים קטנות (רמ"ק). **בְּשִׁמּוֹן: מְנַגִּידוֹ**
דְּעִלְמָא דְאֵתִי, מִשָּׁח וְרָבוּ קְדִישָׁא עֲלָאָה ומש"כ 'משמן' פירושו

ששפעם הוא מהשפע שמושכת הבינה הנקראת עולם הבא מהחכמה. וְלַחֵם לֵבָב אָנוּשׁ יִסְעַד, הֵהוּא לֶחֶם דְּאִזְלוּ שְׁחָקִים, וְטַחֲנָן מִנָּא לְמִיכְלָא דְּצִדִּיקִיָּא סִתְמָא ומש"כ 'ולחם לבב אנוש יסעד' פירושו שאותו לחם הוא השפע שמוריקים הנצח וההוד הנקראים שחקים שהם טוחנים את שפע המן למאכלם של הצדיקים [צ] הנקראים צדיקים בסתם שהכוונה ליסוד ומלכות שהם סוד צדיק יצדק, וּמִתַּמֶּן אֶתְנַגִּיד לְכַמָּה חִיָּלִין, דְּאֶקְרוּן לֵבָב אָנוּשׁ. וְכִלָּא אֲתִי מִנְּגִידוֹ עֲלָאָה ומשם נמשך השפע לכמה חיילים הנקראים לבב אנוש, דהיינו שמהמלכות נשפע השפע לחיילותיו של מטטרו"ן הנקרא אנוש וכל השפע הזה הוא מהמשיכה העליונה שמושכת הבינה מהחכמה (רמ"ק).

זו"ן נקראים כשהם במקומם עצי ה' וארזי הלבנון כשהיחוד בבינה יִשְׁבְּעוּ עֵצִי יְהוָה, אֵלִין אֵינֻן אֵילָנִין עֲלָאִין פְּנִימָאִין ומש"כ ישבעו עצי ה' פירושו שישבעו זו"ן שהם אילנות עליונים ופנימיים (רמ"ק). אֲרִזֵּי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע, דְּהָא אֶתְעַקְרוּ וְנָטַע לֹון קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ומש"כ 'ארזי הלבנון אשר נטע' הנה מה שנאמר לשון נטיעה הוא מאחר שהם נעקרו ונמשכו מאמא, ואז נטע אותם הא"ס הנקרא הקב"ה במקומם הראוי להם (רמ"ק). מֵאִי בֵּין עֵצִי יְהוָה, לְאֲרִזֵּי לְבָנוֹן ומה ההבדל בכינוי עצי ה' לארזי הלבנון והלא שניהם מורים על זו"ן. עֵצִי יְהוָה, אֵלִין עֵץ

אור הרשב"י

[צ] כדאיתא בחגיגה דף יב עמוד ב' שחקים שנאמר ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח – שבו רחיים עומדות וטוחנות מן לצדיקים, וימטר עליהם מן לאכל וגו'.

הלימוד היומי

לע"נ טראק אלי חיים בן יוסף גורג'י ואלה ז"ל

הַחַיִּים, וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרַע אלא הכינוי עצי ה' הוא לזו"ן שהם במקומם למטה שאז ז"א נקרא עץ החיים והמלכות נקרא עץ הדעת טוב ורע מאחר שהיא משפיעה טוב לצדיקים ורע לרשעים. **אַרְזֵי לְבָנוֹן, אֵלֶיךָ חֲמוֹשִׁין תִּרְעִין, דְּאֶקְרוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, אֲשֶׁר נָטַע** והכינוי ארזי הלבנון הוא כאשר זו"ן הם בסוד חמישים שערי בינה הנקראים חמש מאות שנה [צא] ובייחודם בבינה הם סוד ארזי לבנון ומשם הם נעקרו משורשם בבינה והם ניטעו במקומם הראוי להם למטה משם.

בצל זו"ן מקננים נשמות הצדיקים וחסידה היא ביתו של אברהם אבינו איש החסד

אֲשֶׁר שָׁם צִפּוּרִים יִקְנְנוּ, בְּטוֹלְהוֹן, מִקְנָנִן נִשְׁמָתֵיהוֹן דְּצִדִּיקֵיָא, וְכָל חַיִּילֵין קְדִישִׁין אֶתְּנֻנוּ מִתַּמָּן ומש"כ

אשר שם ציפורים יקננו' פירושו שבצל זו"ן הנקראים עצי ה' וארזי הלבנון שם מקננים נשמותיהם של הצדיקים יחד עם כל צבאות המלאכים הקדושים ומשם הם ניזונים. **חֲסִידָה, בְּרִיתִיהָ דְּאַבְרָהָם אָבִינוּ, דְּאֶקְרִי חֲסִיד, וְעַבִּיד חֶסֶד עִם כָּל בְּנֵי עֲלָמָא, בְּגִין כֶּךָ אֶקְרִי חֲסִידָה** ומש"כ 'חסידה' פירושו שהיא בתו של אברהם אבינו שנקרא חסיד, דהיינו שהכוונה למלכות שהיא בת החסד כאשר היא מקבלת שפע של חסד כי אז היא עושה חסד עם כל בני העולם ומשום

אור הרשב"י

[צא] וסוד הדבר הוא שחמש המלכות הוא הבינה (רמ"ק).

שהיא אות ה' האחרונה ומאות הוא ז"א ושנה

הלימוד היומי

לע"נ טראק אלי חיים בן יוסף גורג'י ואלה ז"ל